

1/ Jørf
2/ Sand
3) kopier x3,
dupl. d. HES/MAR
27/5-08
Ani

Nærings- og handelsdepartementet
Postboks 8014 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
200704082-30/IHE

Vår ref.
200802419- /EME

Dato
26.05.2008

Høring – utkast til forskrift om melde- og rapporteringsplikt ved sjøulykker og andre hendelser til sjøs

Vi viser til Nærings- og handelsdepartementets brev 14.4.2008 med vedlegg.

Justisdepartementet har følgende merknader:

Vi har forståelse for synspunktet om at skipsfarten skal ha færrest mulig kontaktpunkt på landsiden for ulykkesrapportering. Imidlertid er det viktig at de kontaktpunkt som opprettes eller utpekes, er naturlige og fornuftige kontaktpunkt for de meldinger/rapporter som skal avgis.

Justisdepartementet merker seg at i henhold til § 1 Virkeområde omfattes alle norske skip. Det vil si at norske skip i fremmede farvann skal avgi melding eller rapportere til kontaktpunkt i Norge. Dette vil i mange tilfelle ikke være praktisk når det gjelder søk og redning. Et skip i nød, eller som krever medisinsk evakuering, vil ofte ta kontakt med nærmeste ansvarlige redningssentral i det området skipet seiler, noe som er i samsvar med det internasjonale regelverket. Det vil være uhensiktsmessig om man pålegger et norsk skip å avgi melding til Hovedredningssentralene eller kystradio i slike tilfeller. Det bør derfor inntas en setning i § 1 eller § 4 om at norske skip i fremmede farvann avgir melding til den ansvarlige redningssentral i det farvann man seiler. Dette bør sees i sammenheng med at det i tidligere utkast til ny forskrift var en bestemmelse om at skip i utlandet hadde mulighet til å rapportere til norsk utenriksstasjon. Som tidligere påpekt av Justisdepartementet, er det ikke praktisk å rapportere til norsk utenriksstasjon, men til ansvarlig redningssentral i det farvann skipet opererer.

Når det gjelder § 2 Definisjoner har Justisdepartementet følgende kommentarer: Definisjonen av *melding* i litra m) er etter vår oppfatning ikke korrekt. I henhold til forskriftens øvrige bestemmelser skal melding gis til Hovedredningssentralen eller kystradiostasjon. Kystradioen er en del av Telenor Maritim Radio og kan således ikke sies å være "offentlig myndighet". Vi foreslår at definisjonen av melding lyder som følger: "En umiddelbar eller raskest mulig beskjed slik det fremgår av den enkelte bestemmelse".

De samme kommentarene gjelder for definisjonen av *rapportering* i § 2, litra o). Vi foreslår at definisjonen endres til å lyde: "En skriftlig redegjørelse slik det fremgår av den enkelte bestemmelse".

Videre vil vi knytte noen merknader til definisjonen av begrepet "sjøulykke" i § 2 litra r), sett i sammenheng med den meldingsplikt til Hovedredningssentralene eller kystradiostasjon som fremgår av utkastets § 4. I henhold til § 2, litra r) nr. 2 omfattes såkalte nesten-ulykker av begrepet "sjøulykke". Nesten-ulykker som ikke har medført behov for assistanse fra Hovedredningssentralene, er det ikke ønskelig skal omfattes av meldingsplikten i § 4. Det er klart at analyser og oppfølging av nesten-ulykker vil kunne gi verdifull informasjon relatert til tiltak for å øke sjøsikkerheten for andre aktører enn redningstjenesten. Hovedredningssentralene har imidlertid ikke behov for denne type meldinger, og det er heller ikke ønskelig ut fra et kapasitetshensyn å kanalisere slike til Hovedredningssentralen. Det vil dessuten ikke være naturlig for en skipsfører å kontakte redningstjenesten for å melde fra om en nesten-ulykke som ikke har medført behov for assistanse. Vi foreslår derfor at denne delen tas ut av definisjonen av sjøulykke, og at det heller presiseres i § 6 at sjøulykker og nesten-ulykker skal rapporteres skriftlig til Sjøfartsdirektoratet.

Imidlertid er det ønskelig at en skipsfører så tidlig som mulig gir redningstjenesten melding om en hendelse hvor det kan utvikle seg til å bli behov for assistanse. Dette er også intensjonen med etablering av Hovedredningssentralene/kystradiostasjon som kontaktpunktet MAS – Maritime Assistance Services – i henhold til IMO res. A.950(23). Vi foreslår at det inntas et nytt nr. 2 i § 4 som lyder: "Melding skal gis umiddelbart hvor det er fare for at det skal oppstå situasjoner som nevnt i nr. 1". Nåværende nr. 2 og 3 renummereres til nye nr. 3 og 4.

Utkastets § 10 omhandler rapporteringsprosedyrer ved utslipp eller fare for utslipp. Ifølge definisjonen av "rapportering" i § 2 litra o) dreier det seg om en skriftlig redegjørelse. I § 10 nr. 3) går det frem at "rapporter sendes fortrinnsvis via maritime radiokommunikasjonssystemer", dvs. at rapporter i hovedsak vil være muntlige. Innholdet i § 10 er således internt motstridende. I den grad rapporter i henhold til § 10 skal være skriftlige, er det fra Justisdepartementets side ønskelig at disse sendes direkte til ansvarlig myndighet, dvs. Kystverket.

Hovedredningssentralen/Kystradiostasjon mottar muntlig varsel om utslipp eller fare

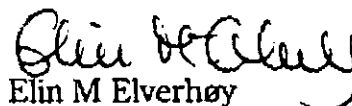
for utslipp av farlige eller forurensende stoffer i henhold til § 4 nr. 1), litra d). Formålet med å informere MAS-funksjonen er således ivaretatt. Det synes unødvendig byråkratisk å sende skriftlig rapport i henhold til § 10 til Hovedredningssentralene/Kystradiostasjon i tillegg, da denne burde gå direkte til ansvarlig myndighet, uten Hovedredningssentralen som forsinkende mellomledd.

Justisdepartementet ber om at Nærings- og handelsdepartementet vurderer nærmere om rapporter i henhold til kapittel 3 i forskriftutkastet er skriftlige rapporter, muntlige meldinger eller begge deler. Det bør legges vekt på hva som er dagens praksis, hva som er teknisk mulig og hva som er mest praktisk når det gjelder den nærmere utformingen av rapporteringsprosedyrene i kapittel 3. I vurderingen bør man ha for øye skipets behov, samt behovet for klar informasjon på landsiden.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Elin M Elverhøy
rådgiver